

дни и умствени предмети, тогазъ ний виждаме че той изведенажъ се претварва съ сичко туй и изгубва онова изискуемо понятие, което требаше да придобие върху този предметъ въ начало то, при своето основно учение. Отъ друга страна колкото и да гледаме че въ едно малко време ученикъ тъ се запознава съ всички тъ части на Рачъта, но треба да признайми, че това той го е усвоилъ съвсъмъ механически, безъ да усъща въ себе си искаква си самостоятелностъ въ тези свои знания.

Българскиятъ язикъ, както е познато, бива обикновено раздѣленъ на десетъ части, или додѣто запознайми ученикъ тъ съ Словопроизводство то, ний се спирате, тъй да кажемъ, на десетъ станции, и, въ сѣка една отъ тѣзи части, или станции, изучваме всички думи, които се съдържатъ въ нея; но, въ туй време, ний не обръщаме внимание само на едно ишъто, което е най много пречало и затъпявало младите умове. Ний знайми че сѣка една отъ части тъ отдѣлно не заключва въ себе си сѣ първообразни думи, или по-добрѣ тя не състои отъ свои собствени начала, каквото да не прибегва за съставъ тъ си до друга ишъка, отдѣто да ги заема и черпи; но въ сѣка една има и производни думи отъ които едни сѫ изречени съ първобитни тъ корени на своята часть, а други — съ ишъкои си чужди, засти отъ друга ишъка на рѣчъта. Нека земемъ, за примѣръ, Първа та Часть — съществително то име — която, освѣнь първообразни тъ си, има още и други много, които сѫ произведени или отъ сѫщи тъ инейни първобитни имена или отъ друга ишъка частъ на Рѣчъта. Споредъ туй, когато запознавами ученикъ тъ съ собствени тѣ начала на тая часть, т. е. съ инейните първобитни корени, тогазъ, сѣ въ сѫщото време, треба ли да му направимъ и за тѣзи които сѫ произлѣзли, да кажемъ, отъ *Прилагателни, глаголи* и пр., като не сми учили още тѣзи части? казваме му че първообразни тѣ: *дъле, волъ, коза, лъблка, риба, злато* сѫ имена, дадени на нагледни предмети, но, въ сѫщото това време, какъ ще разбере той: *мъдростъ, сътъръстъ, учение, кроенъсъ* и пр. че сѫ тоже сѫществителни, когато знайми че тѣ сѫ отвлечени предмети, и, освѣнь туй, зети отъ друга часть на Рѣчъта, която динърва ще учимъ? И, малко по-насетиѣ, когато почнемъ да учимъ Втора та Часть — Прилагателно то име — и Третя та — Глаголъ тъ — тогазъ какъ ще го увѣримъ че *мъдроръ* и *старъ* сѫ *Прилагателни, учіж и кроіж*.